

изъящныйтъ отъ глупцыгь, които сж са виждали нѣкога въ Двора; и трудно е да са опредѣли додѣ може да стигне единъ глупецъ, когато го води нѣкой искусно.

Глупецътъ за когото е думата водяше са чудесно. Въ разговорыгь съ него графинята докачаше неблагодарността на баща му, омайваше съчувствието му; и като говоряше за самага герцога д'Уседа почти сѣкогы привлече любовта му. Немаше нужда отъ други мрежы, отъ други прельщаванія. Колкото повече тя му са чудяше въ очитѣ, толкози повече той я обожаваше.

Отъ тогасъ тѣзи дружина възложи сичкыгь си надѣжды на герцога д'Уседа

Попъ Иеронимъ са натовари да управля ума му графинята сърцето му, а Есковаръ съвѣстѣта му.

Герцогъ дѣ-Лерма, както казахмы, искаше да приготви, като добъръ баща, сына си да го наслѣди. Опыталъ са бѣ да го сблужи съ царя, и даже дѣйствиовалъ бѣ да го введе въ съвѣтыгь, но са принуди да напусне, защото Сандоваль нарочно го бѣ молилъ за туй. Бѣше много опасно да повѣрѣжтъ нему държавныгь тайны, или управленіето на държавныгь дѣла.

Като размыслихж заедно и герцогъ де-Лерма и Сандоваль принудихж са да исповѣдаты, едингьтъ че сынъ му, а другыгьтъ, че племенникътъ му, бѣше глупецъ.

Свижданъето имъ ако и да бѣше тайно, но слѣдствіята му са исказахж малко по малко: постепенно му отнехж сѣко довѣріе, сѣка власть, сѣка сила; но отъ чадолюбіе или отъ вѣжливость оставихж му въишността, и за туй отдавно свѣтъгь вѣрваше, че той има нѣкоя сила.

Но Есковаръ и графинята бѣхж доста пронца-телны, и не са измамнихж; тѣ съ едно голѣмо искусство и жестокость отворихж очитѣ на герцога, и му представихж гола истината.

Тѣ му доказахж лесно че уйка му и баща му го гледахж като неспособенъ, и го употребявахж като такъвъ.